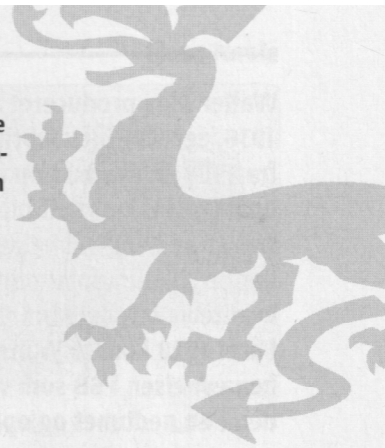

De to skuespillere måtte utallige gange skubbe motorcyklen gennem ørkensandet.

Under palmerne i Tripolis.

Efter den lange og begivenhedsrige tur glædede de sig ubeskriveligt til at komme hjem til familien igen. På kajen i Gedser stod til deres store overraskelse og glæde direktør Fisker, der sammen med nogle af sine betroede folk var kørt ned for som de første at tage imod de to vovehalse. Direktør Fisker overrakte dem to laurbærkranse, og så gik det ellers mod København. I Køge sluttede en flok kammerater på motorcykler sig til, og præcis klokken 7 – som planlagt – rullede de ind på Rådhuspladsen i København. Her blev de modtaget af en stor mængde københavnere.

De tre – Palle, Elith og Nimbusen – havde klaret turen. Kort efter turen skrev Palle Huld og Elith Foss om deres mange spændende oplevelser fra turen i bogen "Vor Nimbusfærd", der udkom allerede samme år. De optog endvidere en del smalfilm på turen, men desværre ikke mange fotografier. (Billederne ved denne artikel stammer fra bogen, og er i flere tilfælde affotograferinger fra filmen, og derfor af noget svingende kvalitet).

Efter denne anstrengende, men i det store og hele vellykkede tur omkring Middelhavet, var eventyrlysten for alvor vakt i de to

kongelige skuespillere, og de gik i gang med at planlægge den næste tur. Den kom i 1937 til at gå til Iran. De ville se den jernbane, som det danske ingeniørfirma Kampsax var ved at bygge for shahen. Det blev en til tider ret så dramatisk tur på 18.000 km, som er beskrevet i deres bog "Med Palle og Foss i Orienten".

Palle Huld fortalte i 1992 sine samlede erindringer i bogen "så vidt jeg erindrer". Palle Huld blev i år 2000 tildelt hæderen som det første æresmedlem i Danmarks Nimbus-touring for sine ture på Nimbus. Elith Foss døde desværre allerede i 1972.

Palle Huld og Elith Foss vender hjem.